

Dundadznieks

Nr. 1 (172) janvāris 2014

Dundagas novada pašvaldības izdevums

www.dundaga.lv

• Vai zirgs zirga gadā atvedīs sniegu?
Agritas Bokumas foto

Redaktora vārdi

Ierosmju krātuve

Jauns gads, jauni vēlējumi. Vienmēr ir ierastie par veselību, darbu, satīcību. Bieži vien cilvēki vēlas pārmaiņas un pat kaut ko apņemas savā dzīvē grozīt. Bet novadā? Mēs vaicājam 30 Dundagas novada iedzīvotājiem, kādus uzlabojumus viņi vēlētos jaunajā gadā, atstājot vārda «uzlabojumi» tulkojumu katra ziņā. Paldies visiem, kas atsaucās! Pretī ieguvām daudz pārdomu, ideju, ieteikumu. Ierosmes atspoguļo jauzu dzīvi — ikdienu, sadzīvi, domas, arī sāpes, nepiepildītas ilgas un jautājumus.

Skaidrs, ka visu te minēto nav iespējams īstenot, bet kādu daļu noteikti. Kaut ko jau uzreiz, kaut ko pakāpeniski. Kaut ko aizsākt. Vēl kādas lietas nopietni jāapsver. Katrā ziņā esam tikuši pie vērtīgu ierosmju krātuves.

Arī mēs, redakcijas darbinieki, labprāt uzzinātu, kā turpmāk veidot *Dundadznieku* — ko paturēt, ko mainīt, ko jaunu ieviest un no kā atteikties. Zvaniet, rakstiet, sakiet, ierosiniet!

Darbīgu, piepildītu jauno gadu!

Alnis Auziņš

Kādus uzlabojumus mēs vēlamies?

Gadu mijā ļaudīm jautājam: kādus uzlabojumus jūs gribētu mūsu novadā, atstājot brīvu izvēli ar vārdu «uzlabojumi» saprast gan materiālo, gan garīgo dzīvi.

Aina Pūliņa, pensionāre un gide Dundagā: — Vispirms par labo. Ļoti priecājos, ka pēdējā laikā ir saposts baronlaika bruģis Dundagā. Laikam jau ir grūti ietekmēt privātpašniekus, bet ļoti gribētos, lai vismaz novada centrā viss būtu saposts. Vecajam ūdenstornim pie autoostas derētu jauns krāsojums, Buļļkalns ir pagalam aizlaists, mani uztrauc arī Patērētāju biedrības ēkas — vecā spirta brūža — liktenis. Tā tomēr ir mūsu novada seja, kas pašiem vietējiem varbūt ir ikdienā pierasta, bet ko tūristi uzreiz ar svaigu aci pamana!

Valija Zvaigznīte, pensionāre Mazirbē: — Vēlētos apmeklēt vairāk izklaides pasākumu. Sevišķi mani iepriecina jebkura iespēja noskatīties kino. Man ļoti patika latviešu filma *Sapņu komanda 1935*. Jaunajā gadā vēlētos, lai mūsu novada kultūras centros biežāk rādītu mākslas filmas un notiktu vēl vairāk kultūras sarīkojumu.

Armands Klāvs, Dundagas un Ģipkas ev. luterisko draudžu mācītājs: — Līdztekus tiem uzlabojumiem, kurus Dundagas novadā dzīve un daba veic pati, es vēlētos: braukt pa labākiem ceļiem; autobusu satiksmi, kas veicina cilvēku kustību; iepirkties mazmazātiņos veikaliņos, kuros svaigus, smaržīgus un garšīgus lauku labumus piedāvā paši ražotāji ne tikai tirgos, bet arī visās pārējās dienās; redzēt vairāk priecīgu, fiziski aktīvu cilvēku; baltu baznīcu Dundagas centrā un skaistu dārzu tai apkārtnē; bērnu rotaļu laukumu, pilnu ar bērniem un viņu vecākiem; pilsoniski atbildīgu un aktīvu sabiedrību.

Es gribētu, lai tie, kas amatos, nezaudētu cilvēcību un radošumu, bet mēs kā tauta spētu būt vienota ne tikai reizēs, kad notiek kāda traģēdija vai nelaime. Īsāk sakot — gribētu piedzīvot Dieva valstību.

Dīns Derkevics, uzņēmējs Pācē: — Pašvaldībai vajadzētu atbalstīt vietējos uzņēmumus, reklamējot viņu produkciju. Talsu pašvaldības darbinieki, piemēram, braucot ciemos uz citurieni, ņem līdzi savu uzņēmēju izstrādājumus, pastāstot, ka to ražo viņu novadā. Jo vairāk reklamēs savējos, jo vairāk naudiņas ieplūdis pašvaldības makā.

Andra Grīvāne, Dundagas vidusskolas skolotāja, novada domes deputāte: — Šāds formāts neparedz visu nākotnes ideju uzskaiti vai arī to detalizētu izklāstu, tāpēc minēšu tās dažas, kas nāk prātā.

Lai gan valstī runā par novadu tālāku ap-

vienošanu, es tomēr ticu, ka Dundagas novads pastāvēs arī nākotnē. Tādu es to arī redzu — ārēji nepievienotu un iekšēji vienotu.

Labas attiecības bieži vien balstās uz personiskiem kontaktiem, tāpēc es domāju, ka veicināma ir ciešāka sadarbība starp Kolkas un Dundagas pagastu iestādēm, organizācijām, interešu grupām. Zinu, ka tas jau notiek, it īpaši pašdarbības kolektīvu starpā, bet es šeit saskatu vēl daudz citu iespēju. Par labu un turpināmu ideju uzskatu Skolotāju dienas kopīgo pasākumu visiem novadā strādājošajiem skolotājiem. Mēs varētu vairāk darboties kopīgos projektos, mainīties pieredzē, idejās ar cilvēkiem, strādājošiem vienā vai līdzīgās nozarēs. Ciešāk sadarboties arī Kolkas un Dundagas jauniešiem — tikties ar interesantiem cilvēkiem, organizēt kursus, sporta un izklaides pasākumus. Ciešāki kontakti padarītu mūsu novadu vienotāku un tā iedzīvotājiem draudzīgāku un interesantāku.

Ņemot vērā novada ģeogrāfisko stāvokli, tūrisms ir ļoti nozīmīga nozare. Par būtisku uzskatu Dundagas vēsturiskā centra tālāku labiekārtošanu, ieskaitot arī Dundagas dīķi. Tas dos savu pienesumu gan tūrisma attīstībai, gan vietējo iedzīvotāju brīvā laika pavadīšanas un atpūtas iespējām.

Vēl viens virziens, kurā ir daudz darāmā, ir popularizēt novada tēlu ārpus tā robežām. Gribētos, lai arī mums ir kādi ikgadēji svētki vai pasākumi, ar ko mēs kļūstam zināmi valstī, līdzīgi kā Sable ar saviem Vīna svētkiem vai Roja ar Zvejnieksvētkiem. Tā varētu būt jau rīkotā Dundagas pils diena, Kolkas raga svētki vai kas cits, kas katru gadu varētu piesaistīt gan vietējos iedzīvotājus, gan viesus no citām valsts un pasaules daļām. Tāpat ir jāatbalsta cilvēki, kas mūsu novada vārdu nes ārpus tā robežām gan kultūrā, gan uzņēmējdarbībā, gan izglītībā, gan sportā. Uzskatu, ka papildus jau esošajām nominācijām, kurās mēs izvirzām un sveicam savus iedzīvotājus valsts svētkos, mēs varētu veidot arī jaunas atkarības no tā gada notikumiem.

Vēlos, lai mūsu novadā paliek, atgriežas un ienāk jauni cilvēki, jaunas ģimenes, tāpēc ir jāsakārto pašvaldības dzīvokļu fonds. Ļoti gribētos, lai arī Dundagas novadā uzsāktos daudzdzīvokļu namu siltināšanas projekts. Tas, protams, prasa pašu namu iedzīvotāju ieinteresētību un finansiālu līdzdalību. Tomēr rezultāts būtu gan ekonomiski izdevīgs, gan acīm baudāms. Domāju, vairums man

piekritīs, ka pašlaik daudzdzīvokļu māju izskats Dundagas centru neizdaiļo.

Tie ir tikai daži no garā darbu saraksta, kas nav izdarāmi vienā gadā. Tomēr gribētos, lai kaut nedaudz no tā aizsāktu jau šogad. Nobeigumā brīvs tulkojums no kāda ciāta, kura autoru gan neatceros. «Nākotne — lieta. Tāds laika posms, kurā mūsu darījumi zeļ un plaukst, draugi ir uzticīgi un laime ir garantēta!» To arī novēlu Jaunajā gadā.

Gvido Židavs, dundadznieks, patīk kimerēties gar autiņiem: — Apnīcis skats, ko redzu pa logu — bērnu dārza *Kurzemīte* nojumes, kas saglabājušās no padomju laikiem. Tās sērkokciņu kastītes traucē plānot jaunu laukuma iekārtojumu. Derētu kādam plānotājam aizbraukt tepat kaimiņos uz Ance pagastu un apskatīties, kā ierīkot bērniem draudzīgu rotaļu laukumu.

Pašiem mazajiem dundadzniekiem nav viegli iekļūt bērnu dārza saimē. Ir rinda, bet par uzskaiti nav zināms. Sabiedrībai draudzīga pašvaldība pirmām kārtām rūpējas par visjaunāko paaudzi un tās vecāku labsajūtu.

Uzlabot varētu arī mūsu pils parku. Ir jau tur takas, bet cik labi būtu tādas, kuras varētu izmantot skriešanai, nūjošanai, orientēšanās sacensībām, slēpošanai.

Ļoti vajadzīga ir svaru zāle. Trenažieri ir ļoti labs veids, kā jauniešiem pavadīt brīvo laiku, tāpat vīriem. Vai šādam nolūkam nevar piesaistīt Eiropas Savienības finansējumu?

Centra iedzīvotājiem pagalam apnikuši rīpu švīkstīnātāji vēlās stundās, un viņi arī apdraud satiksmes drošību. Saprota, ka policists ir tikai cilvēks, nevar caurām naktīm tvarstīt braucējus. Bet vai viņi nevarētu izklaidēties lidlaukā?

Kaut arī likums to vēl neprasa, tomēr ļoti gribētos atrast domes sēžu audioierakstus pašvaldības interneta lapā. Protams, videoieraksti jau būtu vēl labāk! Tehnisku sarežģītību taču nav! Tā būtu īsta pretimnākšana iedzīvotājiem, kam darba laikā ir ļoti grūti tikt uz sēdēm. Patlaban valdošais saraksts priekšvēlēšanu programmā iestājās par sabiedrības plašu iesaistīšanu un plašas mazināšanu!

Baiba Jansone, dzīvo Jaunseņķos-1: — Dzīvoju Puišķalna pusē. Gribētu autobusu satiksmi ne tikai skolas laikā, bet arī vasarā, jo tad uz Dundagu varam nokļūt tikai ar kājām. Tie ir 11 kilometri vienā virzienā. Automašīnas brauc reti un lielākoties — stopētājam garām.

Vaira Kamara, režisore, Dundagas vidusskolas direktora vietniece: — Galvenais noteikti ir darbavietas ar attīstības perspektīvu un sadzīves apstākļi. Ar «sadzīvi» domāju vi-

su ārpus darba — plašākas iespējas savu interešu apmierināšanai, paplašināšanai un pilnveidošanai. To uzskatu par galveno, lai ieinteresētu Dundagā atgriezties jauniešus. No pagastmājas bieži izskan frāze par visas infrastruktūras attīstību. Varbūt nevajag runāt par visu, bet vienoties par prioritāti un sākt ar to. Galvenais pašiem saprast un vienoties, tad jau arī lietas kārtotos ātrāk un labāk.

Notiek kultūras pasākumi, ir volejbols, ir pulciņi... Bet kas piedalās? Galvenokārt vecāka paaudze, tad pusmūžs. Cik jauniešu? (Nerunāju par skolās esošajiem pulciņiem!) Kaut kā tāpat pietrūkst. Naudas, vietas, lai-ka? Visam vajag līderi, kas spēj aizraut. Gaidīt, ka «visi nāks pie manis», ir bezjēdzīgi. Jānod impulss! Bet arī ar pliku entuziasmu šodien nepietiek, ja tāds *dullais* atrodas, viņam jāpalīdz arī finansiāli un morāli, nevis jānogaida, sak, paskatīsimies, kas no tā iznāks, un, ja izdzīvos, tad varbūt...

Kopsavilkums: lai Dundaga dzīvotu un attīstītos, tai vajadzīga radoša jaunatne, labvēlīga un atbalstoša jau dzīves pieredzi guvusī paaudze, kas var palīdzēt ar savām pras-

mēm.

Ilona Ansberga, dundadzniece: — Vajag

sapost ceļu gar *Kurzemītes* katlumāju.

Maiga Leistmane, dundadzniece, pensionāre: — Vēlētos, lai Dundaga vasarā būtu ziedošāka. Gribētu sapostu parku un *Krokodila* apkārtni ar iestādītām puķēm. Ļoti priecātos par apgaismojumu A. Upīša ielā.

Nauris Freimuts, uzņēmējs Dundagā: — Mans ieteikums — pirmkārt, izveidot Dundagā centralizēto apkures sistēmu ar cieto kurināmo, lai beidzot visiem centra daudzdzīvokļu iedzīvotājiem būtu silti un lai šķūnīši nebojātu skatu. Vēl ļoti vajag cieto segumu Dundagas — Ģibzdes — Ventpils ceļa grantētajam posmam. Pa šo ceļu brauc gan *ātrās palīdzības* mašīnas, gan lielie kokvedēji un kūdras kravas pārvadātāji, gan citi. Satiksme ir pietiekama, bet ceļš rudenī un ziemas sākumā — briesmīgs.

Lai šie sapņi reiz piepildās!
Edvīns Zemtiņš, dundadznieks, pensionārs: — Man vairāk rūp pati Dundagas ainala. Kad strādāju uzņēmumā *Latttelecom*, mani kolēģi pēc tam, kad bija braukuši cauri Dundagai, priecājās: «Cik skaistā vietā tu dzīvo!» Kas par skatu atklājās, no pils puses lūkojoties uz Patērētāju biedrības ēku! No vecās estrādes skatoties uz pils fasādi, arī tagad paveras brīnišķīga ainava, bet to bojā dīķis, kas veidojas par purvu. Esam kādas reizes ar grābekļiem ķeksējuši ārā no dīķa zarus, plāvuši

Nobeigums 6. lappusē.

Runas vīriem ir spēks rokās

Domes sēdē 19. decembrī ...

Dzēsa nekustamā īpašuma nodokļa parādus: SIA *Kolkas ūdens* Ls 7,85 un atbrīvoja SIA *Kolkas ūdens* no nekustamā īpašuma nodokļa maksas; Kolkas evaņģēliski luteriskās draudzes īpašumam *Evaņģēliski luteriskās baznīcas zeme* (zeme) Ls 7,83; Dundagas novada pašvaldības īpašumiem Ls 466,17.

Piešķīra Ls 20992,92 projekta *Vasaras estrādes būvniecība Dundagas pils parkā* īstenošanai.

No 01.01.2014. Kolkas pamatskolā atcēla dienas maksu par ēdiena pagatavošanu PII *Rūķītis* Ls 0,30; noteica maksu par ēdināšanu izglītojamiem vecumā no 1 līdz 3 gadiem par 3 ēdienreizēm Ls 0,85, no 4 līdz 6 gadiem par 3 ēdienreizēm Ls 1,00, izglītojamiem 1.–9. klasē par pusdienām Ls 0,80, 5.–9. klasē Ls 0,60, internātā par brokastīm, launagu, vakariņām Ls 1,15, aprēķinot maksu pēc faktiski patērēto produktu daudzuma.

Nolēma apmaksāt autoskolas SIA DSI pakalpojumu par audzēkņu apmācību Ls 825 (15 x Ls 55) no Dundagas vidusskolas budžeta līdzekļiem.

Pieņēma 19.12.2013. saistošos noteikumus nr. 32 *Saistošie noteikumi nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanai 2014. gadā*.

Atļāva izstrādāt zemes ierīcības projektus nekustamo īpašumu *Pētermači, Briņķi, Vecvagari un Juijas* sadalīšanai. Piekrita sadalīt nekustamo īpašumu *Sūniņi*. Piekrita sadalīt nekustamo īpašumu *Paijas*, atdalāmajam zemes gabalam piešķirot nosaukumu *Maijas*.

Nolēma nodot novada Dundagas pagasta teritorijas plānojuma grozījumu

mu 1. redakciju publiskajai apspriešanai un atzinumu saņemšanai, nosakot apspriešanas termiņu no 27.01.2014. līdz 23.02.2014. un sabiedrības līdzdalības pasākumu — no 19.12.2014. Dundagā, Pils ielā 14, Mazajā zālē.

Atteica finansējumu pareizticīgo draudzes baznīcas jumta remontam.

Atteicās no tehniskā projekta divslīpju jumta izbūvei Dundagā, Talsu ielā 7.

Piešķīra biedrībai *Dundagas aprūpes nams «Stacija»* Ls 58,94 papildu līdzfinansējumu projekta *Dundagas aprūpes nama «Stacija» telpu labiekārtošana sociālo pakalpojumu nodrošināšanai* ieviešanai.

Nolēma finansēt vienas novada iedzīvotājas sociālo aprūpi pansijā *Jaundundaga*.

Vienas novada iedzīvotājas iesniegumu atstāja bez izskatīšanas.

Nolēma atmaksāt Valsts kasei atlikušos Ls 4226 par aizdevumu Kolkas pašvaldības sociālo vajadzību nodrošināšanu — mājas *Zītari* jumta seguma latojuma un notekcauruļu nomaiņu.

Atļāva izpildītajai parakstīt Latvijas pašvaldību darbinieku arodbiedrības Dundagas pirmorganizācijas un Dundagas novada pašvaldības 2014. gada kopliģumu.

Atbalstīja novērošanas videokameru iegādi par Ls 2798, ieskaitot PVN.

Piešķīra budžetā papildus Ls 44 659 decembra algu un nodokļu samaksai decembrī.

Nolēma nopirkt līzinga objektu — automašīnu *Nissan Pickup Double Cab* — par tā atlikušo vērtību € 6363,63 un PVN 21% jeb Ls 4472,38

vairs nebija pat *padomju šarms*, bet gan briesmas, pilī arī pietrūka labierīcību, tāpēc izvēlējamies to visu sakārtot. Mums izveidojās laba sadarbība ar SIA *Erteks* vadītāju Edvīnu Rodziku. Pabeidzām gaiteni. Pēc veiktās iepirkumu procedūras priecājamies, ka SIA *Erteks* būs uzņēmums, kurš strādās pie pagalma rekonstrukcijas. Darbs bija sarežģīts, jo bija jālīdzsvaro funkcionālais ar estētisko. Vajadzēja veikt vērienīgus darbus pie kanalizācijas un lietusūdeņu savākšanas sistēmas, jāierīko jauni elektropievadi. Arī no izpildes viedokļa nebija vienkārši: kad sāka rakt, pavērās visādi inženiertehniski brīnumi. Esam daudz diskutējuši, lai pagalma zīmējumu padarītu harmoniskāku, ar pietāti pret seno vidi, ieliekot šai videi piederīgu stāstu, turklāt tādu, ko akceptētu arī Valsts kultūras pieminekļu aizsardzī-

pārvaldi — skolnieces Andžela Lepere un Laine Šmite.

Sēdē ievēlējām skolas padomes priekšsēdētāju Tamāru Kaudzi, ko esmu iepazinusi kā atsaucīgu un idejām bagātu cilvēku, un protokolisti Zani Tālbergu. Tad kopā ar direktores vietnieci Inesi Freimuti ziņojām par skolas pašnovērtējumu. Aplūkojām arī vairākus organizatoriskus jautājumus.

Viens no tiem saistās ar maiņas apaviem. *Mazajā skolā* tos lieto, bet *Lielajā* apavus maina retais. Iekšējās kārtības noteikumi neparedz, ka skolā jāvelk maiņas apavi, tas ir atkarīgs no vecāku attieksmes.

Domājot par skolēnu drošību un veselību, radies ierosinājums garajā starpbrīdī skolu slēgt. Paēst pietiekami labas pusdienas var tepat, nav ne-

un PVN 21% un atcēla novada domes 26.09.2013. lēmumu nr. 219, 9. §.

Apstiprināja 19.12.2013. saistošos noteikumus nr. 33 *Par Dundagas novada pašvaldības budžeta 2013. gadam grozījumiem*.

Uzdeva pašvaldības izpildītajai līdz 04.02.2014. nodrošināt pašvaldības struktūras un funkciju izpildes analīzi pa iestādēm un struktūrvienībām un līdz 10.02.2014. sasaukt apvienoto komiteju sēdi, kurā izvērtēt iesniegto pašvaldības funkcionālās un institucionālās pārvaldes atbilstību efektīvai pārvaldībai, kā arī sagatavot priekšlikumus par nepieciešamajām institucionālajām pārmaiņām.

Apstiprināja iesniegto amatu klasificēšanas rezultātu apkopojumu un atcēla novada domes 22.06.2011. lēmuma nr. 147 *Par grozījumiem amatu klasifikācijas katalogā* 1. punktu.

Pieņēma iesniegto noteikumu *Grozījumi Dundagas novada domes 27.09.2012. noteikumos «Amatpersonu un darbinieku atlīdzības noteikšanas kārtība* projektū.

Piešķīra valsts kultūras pieminekļa *Dundagas Mācītājmuižas dzīvojamā ēka* konstrukciju nostiprināšanai un jumta pārseguma izveidei Ls 900.

... un 2. janvārī

Pieņēma iesniegto noteikumu *Grozījumi Dundagas novada domes 2012. gada 27. septembra noteikumos «Amatpersonu un darbinieku atlīdzības noteikšanas kārtība»* projektu — pielikumu nr. 1.

Nolēma no 01.02.2014. novada pašvaldības Centrālajā administrācijā izveidot amata vietu «sabiedrisko attiecību speciālists», sagatavot grozījumus *Dundagas novada pašvaldības amatu klasifikācijas katalogā* un skatīt to komiteju sēdēs janvārī.

Protokolus pārlūkoja Sandra Kokoreviča

bas inspekcija. Priecājos, ka darbā iesaistījās brīnišķīga komanda, kurā katrs godprātīgi pildījis savu uzdevumu: Guntis Kārklevalks, kurš pārņēma projekta vadīšanu no sava kolēģa, Andris Girniuss, Ugis, Andis, Edvīns ar saviem pušiem — sirsnīgiem cilvēkiem, kas mīl savu darbu.

Mums ir tālejoši plāni. Ir iesākts lielisks apstādījumu labiekārtošanas projekts. Kaut kas jau veiksmīgi šajā projektā ar SIA *Erteks* atbalstu ir izdarīts. Mums ir sastādītas puķes, ko pavasarī redzēsīm. Andis ir izstrādājis tehnisko projektu mazajām arhitektoniskajām formām pagalmā – puķu kastēm zem 2. stāva palodzēm, bet uz brūga seguma plānots izvietot stilizētas mucas puķu stādījumiem, atkritumu tvertnēm. Projektu īstenosim pamazām.

Diāna Siliņa

kādu iemeslu pusdienot ārpus skolas. Protams, tad jādoma, kā pusdienas laiku organizēt, lai nebūtu jāstāv garā rindā, bet tas viss ir atrisināms. Varētu būt gan izņēmuma gadījumi, piemēram, ja vecāks lūdz, lai viņa bērns pusdienotu mājās. Tas bija mājas darbs uz nākamo sēdi 6. II — noskaidrot, ko domā citi vecāki par šiem jautājumiem. Vēl aktuāli ir tas, kā uzlabot sadarbību ar vecākiem. Sapulces viņi īpaši apmeklēt nevēlas. Uz Vecāku dienu, iespējams, daudzi nevarēja tikt darba dēļ. Jāmeklē citas sadarbības formas. Viena no veiksmīgākajām iespējām bija šajā rudenī rīkotā skolēnu, vecāku un skolotāju sporta diena. Bet gan jau ir vēl kāda...

Uzklausīja Diāna Siliņa

Apstiprināti ar Dundagas novada domes

24.10.2013. lēmumu nr. 236 (prot. nr. 19, 6. §)

Dundagas novada pašvaldības 24.10.2013. saistošie noteikumi nr. 28 *Grozījumi Dundagas novada 27.10.2011. saistošajos noteikumos nr. 20 «Nodeva par būvatļaujas saņemšanu Dundagas novadā»*

Dundagas novada Dundagas pagastā 24.10.2013.

Izdoti saskaņā ar likuma *Par pašvaldībām* 21. panta pirmās daļas 15. punktu; likuma *Par nodokļiem un nodevām* 12. panta pirmās daļas 10. punktu.

Izdarīt Dundagas novada domes 2011. gada 27. oktobra saistošajos noteikumos nr. 20 *Nodeva par būvatļaujas saņemšanu Dundagas novadā* šādu grozījumu:

Izteikt saistošo noteikumu 4. punktu šādā redakcijā: «4. Nodevas likmes par būvatļaujas saņemšanu:

<i>Nosaukums un kods</i>	<i>Nojaukš-</i>	<i>Restaurācijām,</i>	<i>Jaun-</i>
<i>balstoties uz Ministru kabineta 22.12.2009. noteikumu nr. 1620 «Noteikumi par būvju klasifikāciju sniegto būvju klasifikāciju»</i>	<i>nai (Ls)</i>	<i>renovācijām, rekonstrukcijām (Ls)</i>	<i>būvēm (Ls)</i>
4.1. ĒKAS	1		
4.1.1. Dzīvojamās mājas	11		
4.1.1.1. Viena dzīvokļa mājas	111	5	10
4.1.1.2. Divu vai vairāku dzīvokļu mājas	112	5	15
4.1.1.3. Dažādu sociālo grupu kopdzīvojamās mājas	113	5	15
4.1.2. Nedzīvojamās ēkas	12		
4.1.2.1. Viesnīcas un tām līdzīga lietojuma ēkas	121	15	35
4.1.2.2. Biroju ēkas	122	15	35
4.1.2.3. Vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības ēkas	123	15	35
4.1.2.4. Satiksmes un sakaru ēkas	124	20	50
4.1.2.5. Rūpnieciskās un ražošanas ēkas un noliktavas	125	20	50
4.1.2.5.1. Rūpnieciskās un ražošanas ēkas un noliktavas, kuru platība nepārsniedz 200 m²	125	0	3,51
4.1.2.6. Ēkas pašizklaides pasākumiem, izglītības, slimnīcu vai veselības aprūpes iestāžu vajadzībām	126	15	35
4.1.2.7. Citas nedzīvojamās ēkas	127	5	15
4.2. Inženierbūves	2		
4.2.1. Transporta būves	21	20	50
4.2.2. Caurulvadi, sakaru un elektropārvades līnijas	22	20	50
4.2.3. Kompleksās būves rūpnieciskās ražošanas uzņēmumos	23	20	50
4.2.3.1. Vēja elektrostacija, kuras jauda nepārsniedz 20 kW	23	0	3,51
4.2.4. Citas inženierbūves	24	10	15

Dundagas novada domes priekšsēdētājs G. Laicāns

Paskaidrojuma raksts Dundagas novada domes 24.10.2013. saistošajiem noteikumiem nr. 28 *Grozījumi Dundagas novada 27.10.2011. saistošajos noteikumos nr. 20 «Nodeva par būvatļaujas saņemšanu Dundagas novadā»*

1. Īss saistošo noteikumu satura izklāsts. Tiek precizēti Dundagas novada domes 2011. gada 27. oktobra saistošie noteikumi nr. 20 *Nodeva par būvatļaujas saņemšanu Dundagas novadā* — atsevišķiem būvju veidiem tiek noteikts mazāks nodevas apmērs.

2. Saistošo noteikumu nepieciešamības pamatojums. Domē saņemts priekšlikums samazināt nodevu apmērus atsevišķām būvēm — atsevišķām rūpnieciskās un ražošanas ēkām un noliktavām, kā arī vēja elektrostacijām.

3. Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz pašvaldības budžetu. Pašvaldības budžetā varētu mazliet samazināties ieņēmumi. Aprēķini nav veikti.

4. Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz uzņēmējdarbības vidi pašvaldības teritorijā. Saistošie noteikumi pozitīvi ietekmēs uzņēmējdarbības vidi, jo lētākas būs tās veikšanas izmaksas, ja uzņēmējdarbība būs saistīta ar nelielu rūpniecisko un ražošanas ēku un noliktavu būvniecību vai nelielu vēja elektrostaciju būvniecību.

5. Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz administratīvajām procedūrām. Nemainās.

6. Informācija par konsultācijām ar privātpersonām. Nav notikušas.

Domes priekšsēdētājs G. Laicāns

Silta šalle ... Olai

Kopš pavasara *Mazajā skolā* mājvietu radusi Ola. Savdabīgais simbols ar gaišu smaidu ik rītu sagaida un vakarā pavalda skolēnus, skolotājus, darbiniekus un vecākus.

Uz Lieldienām skolas Ola tika pie krāsainas cepures. Rudenī skolēni un skolotāji vēlējās, lai ziemā Olai būtu silti. Tā tapa skolas un vecāku sadarbības projekts *Lai top silta šalle skolas Olai!*. Zinību dienā uzaicinājām vecākus adīt un tamborēt kvadrātus zilos un baltos krāsu toņos. Līdz novembra vidum pie mums atceļoja liels skaits rokdarbu. Skolotāja Zinta Vidiņa adītos un

tamborētos gabaliņus sameistarāja kopā, tā radot visgarāko šalli šajā sezonā. Savukārt skolotāja Vēsma Frišenfelde ar radošu pieeju uzšuva Olai oriģinālu cepuri. Nu tā ir silti saposta ziemas sniegam un salam, ja tāds būs!

Vissirsnīgākais «Paldies!» skolēnu vecākiem par ieguldīto darbu šalles tapšanā! Kopā varam paveikt labus darbus!

Zanda Zvinģele, skolotāja

Mūsu labākie

Necenšos būt priekšplānā

Tā saka Dundagas vidusskolas 12. klases audzēkne Terēza Lepere, ko pērn valsts svētkos līdztekus Martai Zumbergai sveica kā Gada jaunieti novadā.

— Tev piešķīra pagodinājumu «par teicamām sekmēm, sasniegumiem starpnovadu olimpiādēs, piedalīšanos korī un ansamblī, par aktivitāti un atsaucību skolā». Es tevi pirmām kārtām zinu kā neparastas balss īpašnieci. Tu neesi dundadzniece. Ko tev pašai šķiet svarīgi pateikt par sevi?

— Dzimusi esmu Ventspilī, dzīvoju Ances pagastā, Jorņiņos, 20 kilometrus no Dundagas. Mana ģimene ir mamma, tētis, brālis, māsa un es, un gaidām vēl vienu māsiņu. Pamatskolā gāju Ancē, tur dzīvo mammas mamma. Dundagā dzīvo tēva vecāki, pie viņiem mitinos vidusskolas laikā. Tēvs arī ir no Dundagas puses.

Dievs man ir devis vieglu galvu — viss padodas. Pēc pamatskolas nezināju, ko īsti izvēlēties tālākām mācībām, tāpēc iestājos vidusskolā. Uzreiz arī Dundagas Mākslas un mūzikas skolas (DMMS) mūzikas nodaļā. Dziedāt man patīcis no mazotnes, sākumā gan neapzinājos, ko varu. Kad nopietnāki vērtētāji apstiprināja, ka mana balss ir īpaša, pa īstam sapratu, ka dziedāšana ir tā, ko gribētu dzīvē darīt par visu vairāk. DMMS mācos kora klasē un pēc vidusskolas domāju tālāk mācīties Ventspils mūzikas vidusskolā.

Ko pēc tam? Tik tālu nedomāju. Uz šādiem jautājumiem godīga atbilde ir «nezinu». Kad pienāks laiks, tad zināšu. Es tam ticu. Ja mūzika būs lemta, tad tas arī pakārtosies.

— Cik viegli bija uzsākt skolas gaitas citā mācību iestādē?

— Atnācu uz Dundagu ar prieku, jo dažus klasesbiedrus zināju no bērnības, kad te var sarās ciemojos. Tas noteikti atvieglāja iejūties. Pati gan esmu mainījusies. Bērnībā biju

noslēgtāka. Es viegli atrodu veidu, kā ar katru sazināties — ar skolēniem, ar skolotājiem.

— Cik augsta tev bija vidējā atzīme pagājušajā mācību gadā?

— Pat īsti nezinu, laikam 9,65.

— Vecajos laikos tu būtu medaļniece. Tātad tev vienlīdz padodas visi mācību priekšmeti?

— Tiešām padodas viss.

— Vai tev nav bijusi doma piedalīties novada dziedāšo talantu konkursā?

— Līdz šim apstākļi tā iegrozujušies, ka tieši tad nevaru dziedāt. Man noteikti ir vēlme piedalīties tādos pasākumos, skatuves pieredze ir jāapgūst.

— Uzskaiti, lūdzu, kur tu dziedil

— Vidusskolas korī, Mūzikas nodaļas ansamblī un Prieka vēsts draudzē.

— Un tāpat vien — mājās, pa ceļam?

— Jā, bieži!

— Ko tev patīk klausīties?

— Pirmkārt, garīgo, kristīgo mūziku, gan ārzemju, gan latviešu. Tie ir tādi izpildītāji kā, piemēram, *Michael W. Smith*, *Vēstniecība*, *Jorspeis*. Apzinu, ka tas, ko ielaižu sevī, mani ļoti ietekmē. Kristīgā mūzika ceļ augšup manu iekšējo cilvēku.

Mūzikas nodarbībās man māca gan klasisko dziedāšanas stilu un principus, piemēram, pareizi dziedāt uz *elpas*, kas dod stingru pamatu, gan stilu ar popa un roka ievirzi, kur, manuprāt, dziedātājs var justies brīvāk, vairāk paust savu attieksmi, tāpēc savā ziņā tas ir grūtāk.

— Tu pieminēji Dievu un kalpošanu...

— Piedzimu kristīgā ģimenē. Vecāki bija draudzē *Dzīvības* avots Ventspilī, tā kļuva arī par manām garīgajām mājām. Sāku pievērst

uzmanību un interesi skatuvei un dziedāšanai. Sākumā neticēju, ka mūzikā varētu arī dzīvot, tas likās kas tāls un neiespējams. Tad vēl negāju skolā. Vēlāk apstākļi tā iegrozušies, ka uz Ventspili vairs netikām, un sākām braukt uz Dundagu, *Prieka vēsti*. Mamma ie-teica mani palīdzēt slavēšanas grupai. Stūrī

stāvēja veca ģitāra ar pārtrūkušām stīgām. Vienu dienu tai uzsēja jaunas stīgas un pašu ģitāru ielika manās rokās. Sāku mācīties spēlēt. Tagad mums ir komanda, kurā darbojos arī es, kalpojot ar to talantu, kas man ir Dieva dots.

— Man liekas, ka tas nav tipiski — jauna meitene ar stingru kristīgo pārliecību. Kā to uztvēra jaunie klasesbiedri?

— Es nekaunos savas pārliecības, bet nevienam arī neuzbāžos. Iespējams, kādreiz kāds kaut ko ir pateicis, arī pamatskolā. Bet man vienmēr ir bijusi pārliecība, kas tas, kam ticu, ir daudz svarīgāks par apkārtejo domām. Visiem tāpat nemūžam neizdabātu.

pusi izstaigāt bunkurus.

1968. g. novadpētniecības pulciņš 2 dienas braukājis pa 43. gvardes latviešu strēlnieku divīzijas un igauņu strēlnieku korpusa cīņu vietām Lejaskurzē. To vadījuši bijušie cīnītāji no Rīgas un Dobeles un bijušais Igaunijas strēlnieku divīzijas komandiera vietnieks, pulkvedis Mullass. Līdzī bijis skolotājs Ernests Ābols ar akordeonu un avīzes *Padomju Karogs* korespondents. Tas viss licies aizraujoši. Toreiz arī pilī bijis labs novadpētniecības muzejs, iesākts jau direktora Kārļa Blumberga laikā.

Novadpētniecības materiālus Daiga sākusī vākt 1974. gadā līdz ar darbu Dundagas bibliotēkā. Visvairāk tie ir raksti par Dundagu no avīzēm, kā *Dundadznieks* un *Talsu Vēstis*. Vērtīgs krājums veidojies no laikrakstā *Banga* publicētajiem E. Ābola darbiem. Daigai pašai vislabāk patīk tās tēmas, kas ietiecas dziļāk Dundagas vēsturē, sākot jau ar barona laikiem.

1996. gadā pēc Talsu rajona bibliotēkas aicinājuma viņa sākusī pētīt Dundagas bibliotēkas vēsturi no pirmsākumiem līdz 1998. gadam. No šiem materiāliem tapusi grāmatīņa, par ko Daiga atzinīgi novērtēta. Viņa veidojusi bukletus par Dundagai nozīmīgām personībām: Juri Bāru, Fridrihu Mālbergi, Frici Adamoviču, E. Ābolu, Arnoldu Auziņu, Valentīnu Bernāni, arī bukletu *Dundagas aptiekai 120*.

Bibliotēkā ir ap 40 mapēm, cita par citu biežākas. Te var, piemēram, aplūkot rakstus par Arvīdu Blūmentālu, kolhozu *Dundaga*. Daiga teic, ka materiāliem visbagātākās mapes ir tās, kuru tēmas pašai interesē visvairāk. Novadpētniece norāda, ka galvenokārt viņas darbu izmanto skolēni. Pašai viņai materiāli noder, veidojot izstādes.

Novadpētniecības darbs nav ne iemācāms, ne apgūstams. Lai to veiktu, ir jābūt klāt sir-dij, un Daigai tas ir mīlestības darbs.

Diāna Siliņa

Tētis teic, ka esmu spītīga tāpat kā viņš. Pret savu gribu neko nedarīšu. Nedomāju, ka tas ir slikti, ka pastāvu par savu pārliecību.

— Vai uz mājām tiec regulāri?

— Tagad jā, un gribas arī. Tēvs bieži brauc uz šo pusi.

— Vai televīziju arī paskaties?

— Neatceros, kad pēdējo reizi būtu skatījusies. Vispār mēs mājās vairāk krievu kanālus skatāmies. Kad es vēl to biežāk darīju, tad pamanīju, ka vairākus raidījumus, šovus un spēles Latvijas televīzija ir paņēmusi no Krievijas TV, un oriģināli man šķiet pārāki. Vienīgais mīnuss, neskatoties televīziju, ir tas, ka vāji zinu, kas pasaulē notiek.

— Bet radio, internets?

— Radio dzirdu, ja ome klausās, internets man ir sociālajiem tīkliem: esmu *Draugos*, *Facebook*, *Twitter*. Pārāk aktīvi gan nelietoju.

— Vai Dziesmu svētkos esi piedalījies?

— Vienreiz, toreiz mācījos 4. klasē. Man patika! Svētki vieno tautu, ar tiem varam lepoties. Protams, pirms tam ir nežēlīgs darbs un pašos svētkos — karstums un sviedri.

— Un grāmatas?

— Pamatskolas laikā daudz lasīju. Grāmatas bija pie gultas. Tagad lasu krietni mazāk. Neatliek arī daudz laika.

— Vai tu darbojies vidusskolas pašpārvaldē?

— Ne, man nepatīk organizēt, lai gan man piemīt loģiskā domāšana. Vispār necenšos būt priekšplānā. Bet bieži sanāk, ka esmu!

— Un ko spilgtāk atceries no mācību olimpiādēm? Kādi ir lielākie panākumi?

— Nu jau esmu pieradusi. Uztraucos vienīgi, ja jārunā. Pamatskolas laikā latviešu valodā un literatūrā valsts olimpiādē ieguvu atzīnību, vidusskolā esmu piedalījies valsts olimpiādē krievu valodā, kā arī zinātniskās pētniecības darbu valsts konferencē. Nopriecājos, ka neguvu vislielākos panākumus, jo balvā bija budžeta vieta Latvijas Universitātes Ekonomikas fakultātē. Tad būtu grūti izšķirties, jo tur man negribas studēt...

Alnis Auziņš

Foto no Terēzas albuma

Izzināt savu novadu

Starp četrus novadu — Dundagas, Mērsraga, Rojas un Talsu — bibliotekāriem 2013. gada novadpētniecības konkursā otro vietu ieguva Daiga Mužellovska.

To viņa uzzināja 27. XI Talsos Rudens ballē, ko pēc godam izturētas pašvaldību iestāžu akreditācijas šo novadu bibliotekāriem bija sarīkojusi Talsu Galvenā bibliotēka kopā ar novada pašvaldību. Daiga atzīst — aizkus-tinošs pārsteigums!

Savulaik, sākot mācīties 6. klasē pilī, vēstures skolotāja Zaiga Odmane Daigu iesaistījusi Roberta Sēļa novadpētniecības pulciņā. Protams, tajos laikos vāca materiālus par re-

volucionāriem, padomju partizāniem un frontiniekiem. Notikuši grandiozi pasākumi, piemēram, 1966. gadā — salidojums partizāniem, kas cīnījušies Dundagas apkārtnē, un viņu atbalstītājiem. Ciemiņu skaits bijis vairāk nekā 30, starp tiem pat burjatu mongoļu rakstnieks Danri Hiltuhins. Pasākums ildzis pāris dienu. Sācies ar stilizētu uguns-kuru kultūras nama zālē. Piedalījies dzejniece Ārija Elksne, R. Sēlis, braukuši uz Ģibzdes

• 1966. gada 30. IX, novadpētniecības pulciņam viesojoties pie R. Sēļa. Priekšplānā: Inta Brauna, D. Mužellovska, R. Sēlis un Inese Zumberga, aiz D. Mužellovska — Zeltīte Fridmane un skolotāja Z. Odmane. Starp skolotāju un R. Sēli — Ēriks Balodis, aiz viņa Aldons Zumbergs.

«Kāds es tur varonis!?»

Valsts svētkos novada dome titulu *Gada varonis* piešķīra Jānim Blūmentālam un Modrim Zingņikam par triju cilvēku dzīvību glābšanu. Jānis no sarunas atteicās. Tikos ar Modri.

Viņš atzīst, ka nekāds varonardarbs jau tas nav bijis — viņi tikai trāpījušies īstajā laikā un vietā, katrs būtu rīkojies tāpat.

Negadījums noticis augustā. Modris un Jānis atradušies *Jaunemaru* pagalmā un pēkšņi izdzirdējuši blīkšķi un redzējuši — kāda mašīna ielido dīķī. Modris atceras, ka uzreiz apstulbis un palicis vēl stāvēt, bet Jānis jau aizskrējis un meties dīķī. Taču jutis, ka uztraukuma dēļ tik ātri neaizpeldēs, tāpēc saucis Modri. Kad Modris piepeldējies, mašīna izskatījusies kā pludiņš: priekšpuse dziļi ūdenī, bet pakaļgals gaisā. Auto priekšgals jau grimis. Abi klieguši, lai priekšā sēdošie lien uz aizmuguri. Mašīnai atveramas bijušas tikai priekšējās durvis, bet tās automātiski aizslēgušās. Atvērt vairs nevarējuši ne durvis, ne logus. Modris saucis Jānim, lai sameklē kādu lielāku akmeni. Pa to laiku visi pasažieri jau bija nokļuvuši mašīnas aizmugurē. Šoferei laimējies no iekšpuses atvērt vēdlodziņu. Modris atlauzis logu un pirmo izvilcis puisīti. Jānis to aizgādājis krastā. Zēns visu laiku sacījis paldies. Tad arī palīdzējuši izkļūt abām pārējām pasažierēm un nogādājuši viņas krastā. Pēc tam izvilks arī auto.

Dīķis ir kādus 3 m dziļš, mašīna atradusies metrus 10 no krasta. Attālums niecīgs, taču uztraukums bijis tik liels, ka peldot trūkusi elpa, bet pēc tam, kad visi dzīvi un veseli nogādāti krastā, jutis stipru nogurumu.

Kad uzzinājis, ka kļuvis par *Gada varoni*, sākumā nemaz negribējis uz svinīgo pasākumu iet. «Kāds es tur varonis!?» izsaucas Modris. Par to, ka varējis palīdzēt, gan izjutis lepnumu. Modris novērtē, ka līdzās bijis Jānis. «Viens pats nebūtu tik labi ticis galā, katrs darījām, ko varējām», viņš atzīst.

Diāna Siliņa

Ciemos

Aina Lukstiņa — vaideniece

2012. gada atvasarā ciemojos Mazirbes *Upmaļos*, kur nu jau gadus desmit vasaras vada Aina Lukstiņa, dzimusi Anševica — Vaides ciema iedzimtā. Dzērām kafiju, mīlojāmies ar Ainas kundzes lasītām sēnēm, un es vedināju atcerēties aizgājušos laikus.

Vismazākajā piekrastes ciemā

Vaides ciems mūsu piekrastē ir pats mazākais. Man prātā, ka ciemā bija 17 mājas, no tām 5 vecsaimnieku, pārējie jaunsaimnieki. Kas nu no vecajiem iedzīvotājiem palikuši? Edgars Hausmanis un Gundars Bertholds.

Mātes tēvu sauca Heidens, varbūt nāca no vāciešiem. Mamma bija lielsaimnieka meita. Papus bija ļoti nabadzīgs, nāca no augšas, no Vīdales, bijis kurpnieks. Esmu piedzimis Vecroču mājās 1931. gadā un nodzīvoju dzim-

Paēduši bijām, tomēr zvejnieki bija trūcīgi. Te bija tā saucamās kūres zivju apstrādei. Mūsu ciemā gan tikai viena — *Jaunročos*, visai primitīva — brētliņas un reņģes tur sālīja un lika mucās. Kūres īpašnieks, *Jaunroču* saimnieks Jānbergs, sadarbojās ar uzpircēju.

Tīklus žāvēja uz vabām. Miervalža Ceimura tante, lāpot ciema zvejniekiem tīklus, nopelnīja gandrīz gada maizi. Pa ziemu tīklus glabāja paprāvā uz akmeņiem uzslietā tīklu būdā, lai tīkli vēdinās. *Vecročos* viena tāda bi-

grūti. Skola Saunagā bija ierīkota *Vecvalku* dižistabā, pavisam mājīgā pāri par 20 bērniem. Mācīja Bukstiņa kundze un viņas vīrs — dziedāšanu un zīmēšanu. Trīs klases bijām vienā telpā. Bukstiņa kundze divām uzdeva rakstu darbus, ar trešo runāja.

Pēc kara, 1946. gadā, atnācu uz piekto klasi Mazirbē, kur direktors Rūdolfs Ermanbriks vadīja septiņklasīgo pamatskolu. Papus darba dēļ, vedot pastu, divas nedēļas mēnesī brauca uz Mazirbi, tad abi ar jaunāko brāli Arnoldu, pirmziemnieku, varējām tikt līdz. Tad bija laime! Otrās divas nedēļas 14 kilometrus nācās soļot ar kājām. Dzīvojam internātā. Visi skolēni — trūcīgi. Mammām vajadzēja iedot līdzī ēdamo katram bērnam un arī kopgaldam. Vietējie deva vairāk pienu, mana mammīte — cūku pupas, vēl šo to. Brokastis un vakariņas katrs ēda no savas, aizslēdzamas lādītes. Atceros, maniem brālēniem bija iedotas sālītas brētliņas un maizes kukulis. Brētliņas jau apēstas, maize vēl palikusi. Puiši drupināja maizi sālījumā un ēda. Bet sestdienās, kad palaida mājās, kopgalda vairs nebija. Mums ar Arnoldu priekšā divarpus stundu ilgs ceļš pa jūrmalas ciemiem. Pēdējo maizīti esam apēduši piektdien, vēderi kurkst. Brālis atsēžas uz celma un raud: es tālāk nespēju paiet! Gan ar mīlumu, gan rāšanos kaut kā pierunāju. Par laimi, mežā uzgājām brūklenes. Pa ziemu izsalušas, ogas pavasarī garšoja tik saldi. Paēdām, uzņēmām glikozi un dabūjām spēku iet tālāk. Skolas gados arī nebija ko mugurā vilkt. Atceros, mans brālēns uz skolu gāja esesnieka uniformā, protams, bez zīmotnēm. Un viņš tads nebija vienīgais. Skolu pabeidzu 1949. gadā.

Varu maiņu ritenī

1941. gada jūnijā, agri no rīta, biju devusies ganos. Pēkšņi izdzirdu drausmu pilnus kliedzienu. Uzsatrienu uz kāpas: nāk smagā

virsnieki pateica: tev ir 3 sievietes, mums vajag strādnieces — veļas mazgāšanai, kartupeļu mizošanai. Mēs paši pārcēlāmies uz *Jaunročiem*, jo *Vecročos* ierīkoja Kurzemes katla pēdējo štābu. Vācieši arī iztaisīja kādus 16 bunkurus, tagad tajās vietās ir palikušas bedres. Es, māsa un kaimiņiene Paulīna, mēs katru dienu gājām uz *Vecročiem* mizot kartupeļus. Par to bijām paēdušas, un katrai vēl deva kukuli maizes. Papum ar zirgu bija jāved pusdienas no *Vecročiem* uz bunkuriem. Braucot garām *Jaunročiem*, iesmēla zupu arī mammai un mazajam brālim. Paēduši bijām visi. Bet vācieši pa naktīm paslepus noēda vaidenīku atstātos lopus. Papus jautāja virsniekam, kur govys pazudusi, kāpēc nav kūti, vācietis izliekas nezinām.

Pašā kara sākumā vēl dzīvojam savās mājās. Netālu bija uztaisīts gateris, ebrejus uz turieni katru rītu dzina strādāt. Papus novārīja divu spaiņu katlu ar rūsrāceņiem, un to aiznesa aiz priedes. Vēlāk papus kartupeļiem klāt pielika arī iesālītas brētliņas. Gūstekņi to uzgāja un pēc darba paņēma. Mēs ar māsu arī viņus barojām. Metām maizi pāri žogam, kur viņi atradās. Ebreji bija atvesti no visas Eiropas, arī prata vāciski. Viņi teica: ja vien paliksim dzīvi, mēs jūs ar zeltu apbērsim. Laikam jau neviens dzīvs nepalika.

Reiz krievu lidmašīna nosēdās pašā jūrmalā. Vācieši paņēma ciet abus lidotājus un aizveda uz Ventspili. Motoru vācieši demontēja, bet korpusu no diezgan bieza alumīnija atstāja vietējo rīcībā. Sniedzes Švāģeres tēvs Arnolds Brande no tā taisīja spaiņus.

Paulīnes Kļaviņas brālim bija motorlaiva, Kara beigās viņš vairākas reizes brauca uz Gotlandi, veda cilvēkus. Reiz vācu ātrlaiva klāt. Kurp brauc? Tā un tā, braucam uz Ventspili, lai no turienes ar kuģi dotos uz Vāciju. Ātrlaiva aizbraukusi, bet bēgli mainījuši kursu. Paulīnas brālis bija aizsargs un beigās arī pats pārcēlās pāri jūrai. Kad viņš svešumā nomira, te atveda viņa urnu.

Pēckara laiks

Kad kaimiņiem vācu laikā vajadzēja pamest ciemu, viņi aizbraucot lūdza papu piešķatīt lopus. Atgriezušies daudzi bija cemmīgi uz mums. Mums uzsūtīja čeku. Nemāku izskaidrot, kāpēc ar mums tomēr neizrēķinājās. Tā bija Dieva žēlastība.

Pēc kara jūrmalā uzcēja joslu. Aiz tās auga savvaļas jāņogas, mēs saucām par sustrenēm. Ogas mazākas, bet saldākas par parastajām. Reiz abas ar Viktora Bertholda sievu pārgājām pāri joslai pēc ogām un iekūlāmies ķezā! Gājām basām kājām un atmuguriski, lai jauktu pēdas. Biju jau pārnākusi mājās un uzkāpusi sienaugšā, kā uzreiz rej suņi — pa pēdām atnākuši. Paņēma mani līdzī uz zastāvu. Visu dienu noturēja bez ēšanas. Abas ar Zentu norunājām, ka neatzīsīmes. Beigās mūs nošķīra, viņu palaida mājās pie zīdaiņa. Virsnieks man saka: tev nav ko liegties, Zenta jau atzinās. Ja neatzīsies, mēs tevi nošausim. Vai tev nebūs žēl papu un mammu? Es atzinos.

Vēlāk mācījās Liepājā kolhoza rēķinvežu kursos. Pēc tam strādāju Kolkā zivju fabrikā, svēru zivis. Tad *Brīvajā zvejniekā* strādāju par kasieri. Sākās stāvvadu laiks. Zvejnieki toreiz saņēma milzu algas. Ar koferiem braucām pēc naudas.

Prom no dzimtā ciema

Drīz pēc kara mēs, *Vecroču* bērni, izklīdām. Es apprecējos un pārcēlos uz Zemgali, bagāto *Nākotnes* kolhozu. *Vecročos* jumts bija caurs, un tēvs deva padomu: nojaukt māju, labos, sveķainos, celtniecībai derīgos balķus pārvest uz *Nākotni*, jo brālis Arnolds arī atnāca uz *Nākotni*. Mamma jau bija mirusi, bet papus arī pārcēlās uz *Nākotni* pie brāļa. Pa vasarām viņš vēl brauca uz šejieni pie māsas. Pusotrā gadā uzcēlām māju. Necilu, bet tomēr. Cik biju laimīga! Piecus tūkstošus rubļu maksāja, desmit gados bija jāatmaksā.

Vēlāk dabūju *Vecroču* zemi. Manai ģimenei bija grūti apstākļi, tāpēc sev atstāju 2,5 ha zemes, bet pusotru hektāru pārdevu. Jaunie saimnieki netālu no vecajiem pamatiem uzcēla jaunu māju — *Saulročos*. Esmu tur bijusi un palikusi ļoti apmierināta ar rezultātu.

Alnis Auziņš

• **Aina Lukstiņa:** «1959. gads, *Vecroču ābeļdārzā*. No kreisās mans vīrs Rūdolfs Lukstiņš, mana mamma Minna Anševica-Heidena, viņai priekšā manas māsas meitiņa Inese (Inese Ūdre, Kolkā skolotāja). Mammai blakus mana māsa Vēlda Brande, dz. Anševica. Viņai klēpī otra mazmeitiņa Sniedzīte, tagad Mazirbes bibliotekāre Sniedze Švāģere. Aiz muguras mans tēvs, *Vecroču saimnieks* Vasilījs Anševics, un māsas dēls Ārijs». Foto no A. Lukstiņas albuma

• **Aina Lukstiņa 2012. gada atvasarā Mazirbē.**

Autora foto

tajā pusē līdz 1953. gadam.

Man bija 10 gadus vecāka māsa un 6 gadus jaunāks brālis. Vēl kopā ar mums dzīvoja papum dēls no pirmās laulības. Viņa dēls ir pitradznieks Gunārs Anševics. Tēvs jaunībā bija ieprecējies Sīkragā, bet Pirmajā pasaules karā pavadījis 4 gadus vācu gūstā, un ģimene tikmēr izjuka.

Papus veda pastu un arī gāja jūrā. Zivis piegādāja pastāvīgajām kundzēm Vīdalē, Cirstos. Audzējām kartupeļus, labi augi rudzi. Audzējām arī miežus un auzas, kvieši gan nepadevās. Kulšanas laikā pa piekrasti brauca kuļmašīna. Pāces dzirnavās malām graudus. Pie kalna ļaudīm mainījām zivis pret bīdēlmiltiem. Vasarā ar diviem zirgiem braucām uz tālo pļavu. No lapiem turēja divas trīs slaucamas govīs, cūkas un vistas. Mazmāras tirgū pārdeva bulļus, aitas un aunus

Jūrā zvejoja reņģes un brētliņas, vasaras vidū — lestes. Pīklestes, kā te vietējie sauca butes, bija manas plaukstas lielumā, ne pārāk treknas, tās krietni sasālīja. Kad ziemā gribēja ēst ar kartupeļiem, tad iepriekšējā vakarā tās aplēja ar ūdeni un izmircināja, lai dabūtu nost sāli. Tad pīklesti novārīja ūdenī, un mērcīti taisīja tā: uz pannas sacepa sīki sagrieztu gaļu ar sīpoliem, bagātīgi pārlēja pāri krējumu, un tad ēda kopā ar zivīm un kartupeļiem.

Rudenī nokāva divas cūkas. Ēdamās lietas saimniecībā glabāja koka toverīšos: vienā mencas, otrā lielas reņģes, trešajā pīklestes, ceturtajā sēnes — pārtika ziemai. Uz veikalu brauca Mazirbē vai Kolkā. Kolka — 7 kilometrus tālu, pusotras stundas gājiens, Mazirbe — divreiz tālāk.

ja. Kas tagad nekait, tīklus nevar saplēst!

Manā laikā traģisku notikumu jūrā nebija. Papus gan stāstīja, kā senāk notikušas nelaimes. Milzu vētra, sieva skrien pa krastu, vīram laiva apgāzusies — samērā netālu, pie otrā kalniņa, t.i., otrā sēkļa, vīram spēku vairs nav, un viņš nespēj izpeldēt. Noslīkst.

Lībieši

Manas saknes nav lībiešos. Katram ciemam reizi mēnesī pienāca apkārtraksts. Man uzticēja to nest apkārt, un man tas arī ļoti patika. Katrā mājā jau arī uzcienāja. Bija jāpagaida, kamēr saimnieks izlasa. Tad arī dzirdēju lībiešu valodu: tā runāja Gundara Bertholda vecvecāki *Jalgabos*, blakus mežsargam, vēl Grizeldas Kristiņas vecāki *Elmu* mājās. Grizeldas brālis apprecēja manu māsiņu. Kad Grizeldas mamma atnāca ciemos pie savas dēla, tad uzreiz sāka lībiski runāt. Trešā māja bija *Ozolnieki*, kur dzīvoja Zēbergu Paulīna, tas ir, Paulīna Kļaviņa ar savu mammu. Pēc kara Vaidē vēl runāja lībiski.

Man bija astoņi gadi, kad atklāja Lībiešu tautas namu. To atceros, ka reizē uzvilka lībiešu un latviešu karogu.

Skolas gaitas Saunagā un Mazirbē

Vispirms mācījās 4 kilometrus tālajā Saunagā skolā. Mazam bērnam tas likās tālu un

Pie mums, uz zemēm

Rūķi un eņģeļi Kurzemītē

Decembris bērnodārzā *Kurzemītē* izvērtās par bagātīgu un sirds siltu laiku.

3. XII tur ieradās 6 rūķīši, lai kopā ar *Pienenītes*, *Bitītes* un *Spārītes* grupiņu bērniem izrotātu no papīra izgrieztus eņģeļus, ko salocīt un piekarināt pie zāles griestiem. Zem rūķu cepurēm bija paslēpušās jauniešu domes brīvprātīgās — Lelde Bēķe, Madara Enzele, Amanda Pipare, Alise Ralle un Laine Šmite —, kā arī Agates māmiņa Daina Miķelsone.

11. XII *Pienenītes* bērnus aizkustināja pārsteigums — vakarā bērniem uzstājās viņu vecāki. Tā bija audzinātājas Intas Grīnītes ideja. Viņa kopā ar muzikālo audzinātāju Ingu Apškrūmu un vecākiem bija ieguldījuši lielu darbu. Izdevās brīnišķīgs, emocionāls un pārdomas rosinošs pasākums. «Apbrīnojami, ko spēj izdarīt vecāki, kas nav skatuves cilvēki, lai sagādātu bērniem prieku! Tā bija mana lielākā Ziemassvētku dāvana», uzsver Inta. Grupiņā ir 21 bērns, arī viens dvīņu pāris. Piecpadsmit vecāki bija gatavi ziedot vakarus, mēģināt, mācīties tekstu, dziesmas, deju soļus, kāds spēlēt sintezatoru, cits vijoli, vēl cits ģitāru... Inta pastāsta, ka ik gadu vecāki ir atsaucīgi, bet šogadējiem audzinātāja vēlas stingri paspiest roku, samīļot un zemu noliekties viņu priekšā. Bērni iepriekš neko nezināja, bet par piedzīvoto bija sajūsmā! Inta

• Pienenītes vecāku pārsteigums bērniem.

Rudītes Balķītes foto

Gada notikumi 2013

Atskatāmies uz pērno gadu, svarīgākajiem notikumiem mūsu novadā un nedaudz arī — valstī.

Janvārī. 4. I novada uzņēmēji tiekas ar politīķi Gaidi Bērziņu. Kopš 11. I novada domes izpilddirektore ir Inga Ralle. 31. I domes ārkārtas sēdē par domes priekšsēdētāju ievēl Lindu Pavlovsku.

Februārī. 8. II pili pieskandina izcilais jauniešu koris *Kamēr*. 16. II novada dziedāšanas talantu konkursā Kolkā publika par labāko priekšnesumu atzīst Regīnas Rūmnieces un SIA *Līcis-93* izpildīto *Labvēlīgā tipa* dziesmu *Tu saki jā*. No 11. līdz 15. II Maskavā notikušajā starptautiskajā izstādē *Prodexpo 2013* inovāciju balvu par labāko zivrupniecības produktu iegūst Kolkas ceha *Līcis-93* šprotas.

Apspriežam novada karoga skices.

Martā. 3. III novada dziedāšanas talantu konkursā Dundagā skatītāji un klausītāji visvairāk balso par Agati Pipari un viņas dziedāto Māras Upmanes un Jāņa Holšteina dziesmu *Panika*. Vidusskolas vokālais ansamblis Daces Šmites vadībā konkursā *Balsis* iegūst I pakāpes diplomu gan 8. III konkursā Talsos, gan 16. III Ventspilī. 15. III Kolkas bērnodārzs *Rūķītis* svin 40. dzimšanas dienu. 20. III bērnodārzā *Kurzemītē* dun jau 12. visjaunāko talantu koncerts *Dunduriņš*. 22. III Piļu un muižu asociācijas kopsapulcē par prezidenti jeb valdes priekšsēdētāju ievēl Dundagas pils direktori Baibu Dūdu.

Talsu novada atklāto sporta spēļu ziemas posmā Dundagas pagasts iegūst 3. vietu.

Aprīlī. 6. IV deviņdesmito jubileju svin viena no vecākajām nevalstiskajām organizācijām Latvijā — *Līvod īt* — Līvu (Lībiešu) savienība. 17. IV novadā viesojas Baltkrievijas vēstnieks Latvijā Aleksandrs Gerasimenko. 25. IV domē novada jaunieši tiekas ar pašvaldības deputātiem neformālā pasākumā *Kafija ar politiķiem*. Talsu novada atklātajās meistar-sacīkstēs volejbolā komanda *Ziemeļkurzeme* — Kristaps Šepte, Andis Švāģeris, Adrians Kārklevalks, Matīss Pētersons, Kaspars Kristiņš un Aldis Felts — izcīna 1. vietu.

Maijā. 4. V vidusskolas teātra pulciņa vadītāja Vaira Kamara saņem Triju Zvaigžņu ordeņa pirmās pakāpes (zeltītu) goda zīmi. No 8. līdz 11. V Kolkā notiek Eiropas dienai veltīti pasākumi, pulcējot visas starptautiskās mūžizglītības programmas *Comenius* apakšprogrammas projekta *Izpētīsim zemi kopā ar bērniem un palīdzēsim saglabāt to* dalīb-

skolas — no Lietuvas, Polijas, Turcijas, Itālijas, Spānijas, kā arī no Apes novada Sikšņiem. 10. V Rīgas Latviešu biedrības Līgo zālē Latvijas lauku tūrisma asociācijas *Lauku ceļotājs* jauniedibināto pagodinājumu — kultūras zīmi tūrisma *Latviskais mantojums* — saņem Ūšu saimniece Dženeta Marinska. 18. V Dundagā svin tradicionālo Pils dienu. No 18. V uz 19. V Kubalu skolā-muzejā noris Muzeju nakts.

Ar tiešsaistes kameru Slīteres nacionālajā parkā aplūkojama stārķu pāra dzīve.

Jūnijā. 1. VI notiek pašvaldību vēlēšanas, par Dundagas novada vēlēšanu balsim cīnās 5 saraksti. 1. un 2. VI novadā notiek Slīteres Ceļotāju dienas. No 1. VI stājas spēkā sadarbības līgums ar sadzīves atkritumu apsaimniekotāju SIA *Eco Baltia* vide. 14. VI domes sēdē par novada domes priekšsēdētāju ievēl apvienības *Strādāsim kopā* līderi Gunāru Laičānu. 15. VI pasaules publiskās adīšanas dienā piedalās arī Mazirbes *Kamolīša* dalībnieces. 16. VI Lībiešu tautas namā Mazirbē atklāj plenēra gleznu izstādi. Gaidot XXV Vispārējos latviešu Dziesmu svētkus, no 25. līdz 29. VI radošo nometni Kolkā pavada Maskavas latviešu kultūras biedrības koris *Tālava*. 30. VI, kad saule visaugstāk, visā Latvijā, arī Dundagas novadā, paceļ Dziesmu un deju svētku karogus ar vietējo ļaužu iedziedātu zīmi. No mūsu novada uz svētkiem dodas jauktie kori no Dundagas un Kolkas, divi Kolkas koklētāju ansambļi un vidējās paaudzes seno motociķļu salidojuma dalībnieki. 20. VII dundadzniece Marta Zumberga kļūst par Latvijas čempioni 100 km skrējienā. 21. VII Dundagas luterāņu baznīcā atklāj gadskārtējo liliju izstādi. 26. VII notiek velotūres *Barona taka* Dundagas apļa brauciens. 27. VII pie Slīteres bākas pulcējas interesenti nacionālā parka 90 gadu jubilejai veltītajā pasākumā *Slīteres kukaiņu nakts*. 27. VII Pācē volejbolisti sacenšas Daiņa Derkevica piemiņas kausa turnīrā volejbolā. No 28. VII līdz

ir pateicīga Ingai, Dundagas Mākslas un mūzikas skolas vadītājas vietniecei Lindai Celmai par prožektoriem, novada vadītājam Gunāram Laicānam par lielo stikla bumbu no viņa mājām, *Mazās skolas* saimei par puteņu gaismu. «Neviens man neprasīja, kas par to būs! Visi bija gatavi palīdzēt», norāda Inta.

Gandarītas par paveikto ir arī Inga, *Kurzemītes* vadītāja Ilona Onzule un viņas vietnie-

ce Rudīte Balķīte. Inga: «Bērnodārzā mēs drusku paejam garām garīgām lietām un tādējādi bērniem kaut ko atņemam. Ja pajautā, kas ir Ziemassvētki, parasti atbild — dāvana. Tiesa, daļa bērnu daudz zina par Jēzu, un viņi arī atšķiras. Par Ziemassvētku jēgu ir jārūnā, un šis bija pateicīgs laiks bērniem saprotami to atklāt. Svarīgākais nav, cik daudz dziesmu nodziedāsim vai dzejolišu noskaitīsim, bet noskaņojums, vēlēšanās būt kopā, sirds siltums».

Vispirms satraukti, pēc tam aizkustināti par uzstāšanās bija arī paši vecāki. Santa Sula: «Mums, vecākiem, radusies tāda kopības sajūta, tagad esam kā viena ģimene».

16. XII *Kurzemītē* satiku rosāties vēl dažus «eņģeļus» un viņu palīgus. Ilona un Andis Ansbergi bija sagādājuši pārsteigumu ne tikai savai meitai Nikolai un *Pienenītes* bērniem uzstājoties, bet arī daudz kuplākam pulkam. Ilonai kopš pērnā gada ar norvēģi Roju Malvinu Jiterlandu (*Roy Malvin Ytterland*) ir kopīgs uzņēmums *SIA Stuff 4U*. Uz Ziemassvētkiem norvēģu ģimenes trūcīgāku zemju bērniem, pusaudžiem un arī pieaugušajiem dāvina dažādas lietas. Tad nu gada nogalē Andis daudzas pakas atveda arī uz Dundagu, un dāvanas tika mūsu novada daudz bērnu un trūcīgajām ģimenēm. Pa dāvanai saņēma arī katrs Dundagas un Kolkas bērnodārza bērns. Andis pateicas par palīdzību audzinātājai Intai Grīnītei, Sociālā dienesta darbiniecei Dacei Bergmanei, Kristīnei Kernagei un Marekam Čācim.

Diāna Siliņa

3. VIII Mazirbē notiek lībiešu bērnu, jauniešu un interesentu nometne *Mierlinkizt 2013*. Liepu mēnesī pabeigti darbi projektā *Ēdēnsaimniecības pakalpojumu attīstība Dundagā*.

Augustā. 3. VIII Mazirbē pulcējas lībieši un viņu draugi tradicionālajos Lībiešu svētkos. 5. VIII *Krokodila* autors tēlnieks Oļegs Skarainis svin 90 gadu jubileju. 10. VIII Dundagā pie *Mazās skolas* fizisko aktivitāšu piekritēji aizvada novada sporta dienu. No 2. līdz 4. VIII Dundagā notiek 15. Latvijas mednieku festivāls *Minhauzena svētki 2013*. 10. VIII Ziemeļkurzemes piekrastē sākas Lībiešu vasaras universitāte — vēsturē pirmā augstskolas līmeņa programma, kas piedāvā apgūt lībiešu valodu, vēsturi un kultūru. Latvijas novadu siera dienā 10. VIII Valmierā piensaimnieku lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvā sabiedrība *Dundaga* saņem Zemkopības ministrijas atzinības rakstu. 10. VIII dundadznieki Toms Zoss un Madars Burnevics uzkāpj Elbrusā. Latvijas Republikas Zemessardzes rīkotā skrējiena *Apkārt Latvijai* dalībnieki 16. VIII skrienot šķērso arī Dundagas novadu. 23. VIII piedalās 5 Dundagas komandas, un G grupas meitenes Laine Šmite, Evelīna Treize, Krista Rozenberga, Andžela Lepere un Krista Sustriņa (treneres Gundega Lapiņa un Una Sila) izcīna 1. vietu. 27. VIII Kolkā pirmo reizi iedegtas jaunās ielu apgaismojuma laternas. 31. VIII Senās uguns nakts pasākumā jau otro gadu notiek stafetes skrējieni *Sirdspuksti jūrai* maršrutā Dundaga — Mazirbe — Kolka. Vasaras spēlēs *Tio volejs 2013* finālā

Septembrī. 44. Pasaules Bērnu mākslas izstādē, kas no 30. VIII līdz 15. IX norisinās Nacionālajā Taivānas mākslas izglītības centrā Taipejā, zelta medaļu iegūst Dundagas Mākslas un mūzikas skolas audzēkne Anniņa Alise Rozefelde par darbu *Es ar māmiņu* un atzinību — Anda Šmēdiņa par darbu *Mana pasaka* (skolotāja Dace Čodera). 16. XI Kolkā notiek otrās jūras makšķerēšanas sacensības. 17. IX Dundagā un Kolkā ir iedzīvotājiem tiekas rakstniece Andra Manfelde. 19. IX Dabas aizsardzības pārvalde iepazīstina ar jaunotajām dabas takām un citiem Eiropas Savienības Kohēzijas fonda projektā tapušiem infrastruktūras objektiem Slīteres nacionālajā parkā. 24. XI ar iedzīvotāju iesaistīšanu plānošanas darbnīcās atsākas ilgspējīgas attīstības stratēģijas. 27. IX arī Dundagas vidusskolā un Kolkas pamatskolā notiek Olimpiskā diena.

Skandrais reģistrēts kā pirmais Eiropas Savienībā aizsargātais lauksaimniecības produkts no Latvijas — tur savu roku pielikusi mūsu novada biedrība *Zaļais novads* un cepējas Elma Zadiņa un Dženeta Marinska.

Oktoobrī. 4. X skolotāju dienā pilī pirmo reiz vienkopus sveic visus novada skolotājus. 11. X pilī notiek Slīteres nacionāla parka jubilejas konference, svinot 90 gadus nacionālā parka pirmsākumam. 12. X pils lielajā zālē novada domes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns un Dzimsarakstu nodaļas vadītāja Rita Langmane uz īpašu sarīkojumu aicina 2012. gadā dzimušos un novadā deklarētos mazuļus, viņu vecākus, vecvecākus, brāļus un māsas, pasniedzot pērn dzimušajiem bērniņiem sudraba karotīti ar gravējumu *Mazais dundadznieks*. 26. X Leģendu nakts notiek arī Dundagas pilī.

Novembrī. 11. XI Lāčplēša dienas pasākumi Dundagā un Kolkā. 16. XI valsts svētki Kolkā. 17. XI — Dundagā. Novada domes atzinību saņem labākie ļaudis, galveno pagodinājumu — *Par mūža ieguldījumu* — ilggadējā Dundagas aptiekas vadītāja Lidija Siliņa. Kolciniece Ilze Soja ar dziesmu *Dziedāj' tautu tīrumā* 15. XI Tukumā uzstājas *Latvijas Radio 2* rīkotajā koncertprogrammā *Manas tautas dziesmas*. 17. XI Mazirbē svin Lībiešu karoga svētkus. 19. XI uz pils pagalma pieņemšanu salonā pulcējas novada domes priekšsēdētājs Gunārs Laicāns, Kultūras pils direktore Baiba Dūda, projekta vadītājs Guntis Kārklevalks, Būvvaldes vadītājs Uģis Kaugurs, arhitekts Andis Špaks un darbu izpildītājfirmas *SIA Erteks* vadītājs Edvīns Rodziķis. 21. XI, atklājot jaunu informācijas stendu, 10 gadu jubileju svin SIA *Kolkasrags*. 21. XI Rīgā, Zolitūdē, iebrūkot veikala *Maxima* jumtam, dzīvību zaudē 54 cilvēki. Latvijā izsludina 3 dienu sēras.

Pie tirdzniecības centra *Origo* Rīgā izveidotajā interaktīvā un izglītojošā dizaina objektā *Saules pulkstenis* — *Origo Universi* aplūkojama arī informācija par Dundagas pils-muižu.

Decembrī. Mēneša sākumā Dundagas pagastā marķēts 35 kilometru garš velomaršruts *Baron bōgans*. 7. XII Kolkas mūzikas skolai 20 gadu jubilejas koncerts un absolventu salidojums. 12. XII Dabas aizsardzības pārvalde iepazīstina ar unikālu ozola maketu dabiskā lielumā, kas *ieaudzis* Slīteres bākas namiņā.

Apkopojā Alnis Auziņš

Raibs kā ļaužu domas

Kādus uzlabojumus mēs vēlamies?

Nobeigums no 1. lappuses.

un grābuši niedres. Nekas jau arī vairāk nav darīts, ar to ir par maz. Dīķis zināmā mērā ir arī mūsu vizītkarte. To vajag kārtīgi iztīrīt.

Kādreiz izpildkomitejas laikos Arnolds Vērdiriņš mums ar Krasonu uzdeva no slūžām līdz avotam Pāces upes labajā krastā izžāģēt krūmus un tos sadedzināt. Pašlaik no Dundagas centra līdz vecajām attīrīšanas iekārtām tā ir pilna ar sakritušiem kokiem. Protams, liela daļa zemes pieder privātpašniekiem, bet pašvaldībai ir tiesības prasīt, lai sakopj. Reiz kādā vācu maksšķerņieku žurnālā lasīju aicinājumu, lai pašvaldības rosina talkas, iesaistot vietējos, arī uzņēmējus ar tehniku. Dundagā tādu vajadzētu. Uz to noteikti jāaicina arī skolas jaunatne.

Parkā ir veci, savu laiku pārdzīvojuši koki, ko varētu nožāģēt, un to vietā iestādīt jaunus. Cik skaistas liepiņas izaugušas Dundagā gar Talsu šosejas malu! Tiltiņš, kas ved uz saliņu, arī sadrupis, tur pēdējā vētrā bija uzkritis vecais vītols. Pāriet jau var, bet skata vairs nav.

Aldis Tindenovskis, kolcinieks, Kolkas ciema valdes loceklis: — Gribētu, lai pozīcijas deputāti *salabotu* savas galvas, pārļasītu ētikas kodeksu un atcerētos, ka viņi ir tautas kalpi. Mums taču ir **novada** dome, kam jāstrādā **visa novada** iedzīvotāju interesēs, nevis kāda privātas iestādes valde, kas atbalsta tikai sev lojālus iedzīvotājus vai darbiniekus. Pozīcijas deputātiem nepieciešams nodzēst kaut kādas sarkanās līnijas un iesaistīt darbā visus deputātus, sevišķi divus pieredzes bagātus iepriekšējos pašvaldības vadītājus. Vēl gribētos, lai pozīcijas deputāti izrādītu kaut mazāko demokrātijas pazīmi un jau ar šā gada pirmo mēnesi sāktu publiskot domes sēžu audio ierakstus.

Izpildvaras vadītājam nepieciešams uzlabot komunikāciju ar darbiniekiem un nebaidīties no gudriem, radošiem, strādāt gribošiem speciālistiem, bet atbalstīt viņus.

Gribētos uzzināt sīkāk par 2014. gadā plānotajiem projektiem, cik tiem atvēlēs naudas. Uzlabot budžeta izpildes caurskatāmību, katru mēnesi publicējot budžeta izpildes pārskatu (veidlapa nr. 1-PB).

Vēl ļoti vēlētos, lai domes priekšsēdētājs un izpilddirektore pildītu Dundagas novada pašvaldības nolikuma 95. punktu, kas nosaka, cik bieži šīm amatpersonām jātiekas ar iedzīvotājiem!

Valda Ludevika, Andžaku saimniece Vidālē: — Kad ziemā ir sniegs, izšķūrē pašvaldības ceļus, bet tos, kas ved uz mājām, ne. Tad nu vecajiem cilvēkiem, kas visbiežāk šajās mājās dzīvo, pašiem jāzvana un jālūdz, lai to izdara. Varētu iztīrīt bez lūgšanas...

Andis Ansbergs, uzņēmējs Dundagā: — Tumsā vajag apgaismojumu pie divām gājēju pārējām: pie veikala *Aibe* un pie bistro *Vecā pirts*. Ne pie vienas, ne otras neredz gājējus.

Māra Šleinere, uzņēmēja Dundagā: — Kaut kas jādara ar ceļu Laukmuizas kalnā, jo tad, kad sniegs strauji kūst, ūdens plūst pār ceļu un izrauj ceļam vagu. Tas regulāri jālīdzina ciet. Vajag varbūt ierīkot caurteku un grāvi. Pie Laukmuizas tiltiņa, kas ir kā ceļa sašaurinājums, varētu būt ceļa zīme, kas norāda, ka tam, kas brauc no kalna lejā, vajadzētu būt priekšroku attiecībā pret to, kas lejā gaida. Vecie laukmuiznieki jau zina, pietur, ja brauc pretī, un pagaida. To vajadzētu citiem braucējiem. Kamēr nav slidens, pa kalnu var izmainīties 2 mašīnas, bet slidenajā laikā tā ir, kā ir. Riskanta vieta. Uz ceļa ir arī nepārrēdzams līkums, varbūt tur varētu būt ceļa zīme.

Man ir pretenzijas pret blakus māju — *Lejasozolu* un *Kalnozolu* — iedzīvotāju attieksmi pret atkritumu apsaimniekošanu. Vai nu viņiem nav konteineru, vai tos nelieto. Kad pūš vējš, plēves kūleņo pa lauku. Kad esmu naktī ārā, saozu, ka dedzina plastmasas.

Lejasozolos kādreiz bija ūdenstornis, varbūt tur ko var darīt, varbūt uzrakstīt kādu Eiropas projektu, lai nav cilvēkiem jāstiepj ūdens no akas uz 2. stāvu, tas ir smagi.

Nākotnē jāplāno gājēju celiņš uz Laukmuizū. Skolēniem rudenī un ziemā tā būtu drošāk iet. Citādi tumšajā laikā viņi soļo pa šoseju, kur notiek dzīva satiksme. Kamēr celiņa nav, varbūt skolēnu autobusiņš var viņiem atbraukt pakal un atvest mājās. Velosipēdisti arī varētu izmantot gājēju celiņu.

Ilona Tālberga, friziere Dundagā: — Man būtiska šķiet vide, kādā dzīvoju. Dīķis galīgi aizaudzis, to vajag iztīrīt. Talsos dīķis ļoti skaisti saposts, tur pie *Koklētāja* pat laipiņa uztaisīta. Mūsu parks ir galīgi nolaists, drūms un neomulīgs. Varbūt tur var ierīkot vietu ielu vingrotājiem, vēl kādus elementus sportiskām aktivitātēm.

Vasarā centrā nav ziedu. Kāpēc nevarētu būt māla podi ar ziediem starp liepām pie Veselības centra? Man patiktu, ja Dundagā būtu savs simbols, tāpat kā Ventspilī ir govīs. To varētu uzstādīt tirgū, vēl citviet centrā. Man ļoti patīk Kolkā ziedu laivas. Tās ir gan skaistas, gan piemērotas tajā vietā.

Par bērnu laukumu Dundagā ir pilnīgi aizmirsts. Mani bērni jau ir izauguši bez tā. Parkā varētu būt vairāki elementi, piemēram, daudz šūpoļu. Bērnu laukumīņš varētu atrasties pie paša dīķa, tur arī — iekārtota peldvieta, volejbola laukums, lai visa ģimene var atpūsties kopā. Pašlaik ir tā, ka bērni vieni paši bez uzraudzības dodas pie ūdens tur, kur mednieku namiņš.

Ļoti lepojos ar pili. Par to ir jārūpējas. Pilij jāprot piesaistīt cilvēkus, lai apgrozītos tūristi un viņi šeit atstātu naudiņu. Varbūt kādus tirdziņus rīkot, aicināt vietējos mājražotājus.

Dundaga šoziem ir tik skaista. Tik daudz izgreznotu egļu! Tik daudz rotājumu! Par mums, cilvēkiem, ir domāts.

Laine Šmite, vidusskolas 11. klases skolniece: — Vasarā skolas jauniešiem vajadzētu dot iespēju strādāt, citādi viņi staigā apkārt bezdarbībā un sadara muļķības.

Vēlos, lai slidotava būtu kvalitatīvāka. Tā ir ļoti maziņa, un ledus ir grubiļains. Slidotavu izmanto sporta stundās un arī brīvā laika pavadīšanai, gan spēlējot hokeju, gan slidot.

Problemātiski skolā ir tas, ka zāli no virtuves nodala tikai žalūzijas. Zālē notiek pasākums vai mēģinājums, bet virtuvē cep sīpolus — to nevar nesajust...

Vēlos, lai pilī biežāk notiktu profesionālu mūziķu koncerti, lai Dundagas kultūras dzīvē ieviestu dažādību un arī pašdarbnieki varētu baudīt ko skaistu.

Andris Amtmanis, uzņēmējs Pitragā: — Ļoti vajag bankomātu Kolkā! Daudzi cilvēki, arī tūristi, mani viesi, par to interesējas. Viņiem nekās cits neatliek kā braukt uz Dundagu, kur ir tuvākais bankomāts.

Pitragā nav sakārtots ceļš uz jūru, nav norāžu, tūristi maldās un nevar atrast. Šo lietu vajadzētu atrisināt.

Dundagas un Kolkas centru palīdz sakopt algoto pagaidu sabiedrisko darbu veicēji. Vai līdzīgi nevarētu būt arī mazajos ciemos? Lai piedzīvojam, ka esam kopā visi vienā novadā, ka arī par mums un mūsu apkārtni domā! Ierosinu brīvpusdienas piešķirt visām daudz bērnu ģimenēm, lai jūtam, ka par mums rūpējas.

Aigars Zadiņš, uzņēmējs Dundagā: — Nevaru abstrahēties no domē notiekošā — kāda ir koalīcijas deputātu nostāja, uzstādījums. Gandrīz visos jautājumos pozīcija ar 5 balsīm pret pārējo 4 panāk savu. Uzskatu, ka esam trakā situācijā. Nevaru pateikt kaut ko konkrētu, ko uzlabot, jo neredzu ideju. Manuprāt, koalīcija dzīvo ar domu, ka mūsu novadam nav nākotnes. Piedaloties domes sēdē decembrī, piedzīvoju, kāda gaisotne tur valda, kā notiek diskusijas, kā balso. Ļoti pārstei-

dza balsojums par darba samaksas nolikumu, cik ačgārnī lēma par mednieku festivālu *Min-hauzens*, kas jau noticis vasarā. Lojāla cilvēku grupa sev nodrošina normālu atalgojumu. Esmu apjucis šajā situācijā. Tur nav, ko uzlabot.

Baiba Šuvcāne, pensionāre Kolkā, lībiešu kultūrvēstures pētniece: — Deputātiem jaunajā gadā novēlu atcerēties, ka Dundagas novada pašvaldība nav tas pats, kas savos laikos bija Dundagas muiža, kas pārvaldīja savu teritoriju, kā vien tai ienāca prātā. Vēlētos piedzīvot, ka deputāti sadzirdētu kolciniekus, ieklausītos viņu vēlmēs un vajadzībās, cienītu Kolkas cilvēku viedokli. Tikai sadarbība un vienlīdzība var būt tas pamats, uz kura balstīta mūsu novada izaugsme un labklājība.

Rūdolfs Bražis, Dundagas vidusskolas 8. klases skolnieks: — Lai gan visi gājēji Dundagā neievēro gājēju pārejas, tomēr ieteiktu ieviest vēl kādas. Dundaga nav nekāda lielā pilsēta, bet drošības līmenim ir jābūt pieņemamam. Vēl ieteiktu palielināt pulciņu skaitu ārpus skolas. To it kā netrūkst, tomēr būtu ļoti interesanti paplašināt savas zinības pilnīgi jaunās jomās. Trešais ieteikums ir uzcelt izklaides parku, kaut vai nelielu!

Maija Zamberga, pensionāre Mazirbē: — Man liels apgrūtinājums ir neregulārā un neizdevīgā autobusu satiksme. Uz Talsiem bez pārsēšanās nav iespējams nokļūt. Ja vēlies doties uz Dundagu vai Kolku iepirkties vai pie ārsta, ir jāgaida vairākas stundas, līdz beidzot iespējams braukt mājup. Dzirdēju, ka grasās ierīkot reisu uz Ventspili, bet arī tas vēl nekursē. Ļoti vēlētos, kaut 2014. gadā šādas neērtības vairs nerastos.

Jānis Dambītis, SIA Kolkasrags izpilddirektors: — Aizgājušais gads ir iesējis daudz labu sēklu un parādījis novada cilvēku aktivitāti un vēlmi iesaistīties gan sadzīviskos, gan stratēģiski politiskos jautājumos. Kolka un Dundaga tapusi gaišāka — Kolka ar jauno centrālā ceļa apgaismojumu, Dundaga ar oriģinālo un Ziemassvētku noskaņu uzburošo apgaismojumu pie pils un tās apkārtnē. Pamanāms topošais Zēnu dīķa labiekārtojums Kolkā, Dundagas pils sapošana un estrādes būve. Tas no sirds priecē un priecēs gan mūs, gan novada viesus. Jāatzīmē arī jaunais, Slīteres nacionālā parka veidotais putnu vērošanas tornis un Kolkasraga jaunais informācijas stends. Garīgi mūs ir iepriecinājuši daudzi skaisti svētki, pasākumi un jubilejas.

Tūrismā gads devis 10% apmeklētāju plūsmas pieaugumu, nedaudz pat uzlabojot 2008. gada rādītājus. Jaunajā gadā spēcīgi jāstiprina sadarbība ar Ventspili.

Ko gribētos? Noteikti tikt galā ar atkritumu saimniecību, kas ir būtiski kā novada ļaudīm, tā viesiem. Jāieliek kaut vai pamati uz jaunā attīstības plāna balstītiem lielajiem, novadam nozīmīgajiem projektiem, kas nestu jaunas darbavietas, investoru piesaisti Dundagas novadam, lai novada iedzīvotāju dinamika likni tuvākajos gados varam vismaz noturēt līdzsvarā, ja ne vērst augšup. Kolkā — atrast nākotnes perspektīvu ūdens saimniecības lietu uzlabošanai, izkustināt no vietas *Jūras pērles*, tikt skaidrībā par sporta halli. Atrast risinājumu armijas grausta novākšanai vai pārbūvei Kolkasragā.

Kolkas un Dundagas varas, administratīvās struktūrās stingri jāvalda vienlīdzības, līdzvērtības, cieņas un taisnīguma principiem, jābūt nepārtrauktam dialogam starp dažādi domājošiem. Jāuzlabo mūsu izpratnes līmenis citam par citu. Vienmēr jāpatur prātā, ka Kolkas atmosfēru un dzīves vidi gadā izbauda vairāk nekā 50 000 kā pašmāju, tā ārvalstu viesu. Kolka ir mūsu novada vizītkarte un lielā iespēja.

Lai jaunais gads ir gads, kad dialogā un diskusijās spējam rast vienprātību, kas atspoguļotos raženos darba rezultātos!

Labu ceļa vēju un stiprus mūsu zirgus. Skaidru prātu un gaišus galamērķus pajūgu vadītājiem. Vienmēr atcerēsimies, ka mūsu braucienus apmaksā mūsu pašu Latvijas cilvēki. Tas vienlaikus ir arī pats dārgākais, ko vedom!

Arvīds Pētersons, tehniskais darbinieks Mazirbes mācītājmuižā: — Dzīvojot Mazirbē, rodas liels diskomforts brīdī, kad izbeidzas skaidrā nauda. Ne visur ir iespējams norēķināties ar bankas kartēm. Nesen Kolkā apmek-

lēju zobārsti, tomēr pirms tam biju spiests ar autobusu doties uz Dundagu, jo arī Kolkā vairs nav pieejams bankomāts. Ja nemaldos, tad Dundagā ir divi. Vēlētos, kaut jaunajā gadā vairs nebūtu ar šādu problēmu jāsasaskaras.

Ilze Kriķīte, Mazirbes internātpamatskolas direktore: — Kaut jaunajā gadā novada domes darbu vairs netraucētu darbinieku savstarpējas antipātijas un nesaskāpas! Ceru, ka arī pārējie iedzīvotāji kļūs satiecīgāki, draudzīgāki un iecietīgāki, jo tikai kopā varam paveikt lielas lietas.

Ernests Salcevičs, dundadznieks, students: — Būtu ļoti vērtīgi, ja jaunajai novada interneta lapai būtu tulkojums arī angļu valodā, lai arī *svešautieši* varētu uzzināt kaut ko vairāk un, kas zina, varbūt tas pat rosinātu kādam interesi par šejieni. Varbūt par to jau domā? Tāpat noderētu atsevišķa sadaļa sportam ar aktualitāšu kalendāru.

No diezgan daudz iedzīvotājiem ir nācies dzirdēt, ka viņu ielas tagad, ziemā, ir diezgan neapgaismotas, kas rada ne pārāk omulīgu sajūtu.

Ilva Zandere, kolciniece: — Gadu mijā nevilšus aizdomājamies par tautas kalpu dotajiem solījumiem. Vai solījums saliedēt viena novada ļaudis ir piepildījies, vai arī tas notiek tikai pāris reižu gadā, kad svinam valsts svētkus? Vai mūžīgie kašķi par naudas sadalījumu uz katru iedzīvotājiem svarīgu lietu beigsies? Kad beidzot dome sapratīs, ka strādā iedzīvotāju labā, nevis savu ņemto kredītu atmaksāšanai? Mēs, iedzīvotāji, jūs vēlējam, lai beidzot novadā būtu jūtama izaugsme, labklājība, lai mūsu izteiktos piedāvājumus un lūgumus risinātu. No jūsu strīdiem un intrīgām esam noguruši.

Bet novadā notieki arī jaukas un skaistas lietas. Prieks par aktīvajiem cilvēkiem Kolkas ciemā, kas raksta projektus un cīnās par ciema labiekārtošanu. Prieks par viņu neatlaidību, likumojot pašvaldības garajos gaitēņos, lai saņemtu nepieciešamo parakstu labu darbu padarīšanai. Ir ļoti patīkami, ka mūsu ciema galva Aldis ir atsaucīgs un atbild uz jebkuru viņam uzdoto jautājumu, vai tas būtu no darba brīvajā laikā vai nejauši uz ielas satikts. Patīkami skatīties starojošajās ciema ļaužu sejās pēc jauki un skaisti pavadīta kultūras pasākuma ciema klubā.

Ir jauki saņemt laba vēlējumus un dāvanas Ziemassvētkos un jaunā gada naktī, tādēļ gribētos novēlēt jums, Dundagas novada ļaudis: esiet stipri, prasīgi un smaidīgi! Deputātiem novēlu atrast lielo vitamīnu burku izturībai. Laimīgu jauno zilā koka zirga gadu!

Inga Pučure, projektu vadītāja: — Es vēlos mūsu novadu redzēt **bagātāku** — ar dzīvespriecīgākiem cilvēkiem, ar paveiktiem darbiem, ar kuplākām, stiprākām ģimenēm, ar radošām idejām un plāniem, ar nesavtīgu vienotību ceļā uz kopējiem mērķiem un labklājību! Bagātīgu mums visiem 2014. gadu!

Izteikties rosināja un atbildes apkopoja Alnis Auziņš, Diāna Siliņa un Dārta Urbāne

Juris Sondors	(1940)
Gunārs Jurcs	(1943)
Gunārs Kavals	(1960)
Aija Skaidrīte Zviedre	(1936)
Jānis Sadovskis	(1955)
Tekla Jaunupe	(1926)

**«Dundadznieks» Nr. 1 (172)
2014. gada janvāris.**

Dundagas novada pašvaldības izdevums, iznāk divas reizes mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā **3085**.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV-3270.

Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Lauris Laicāns, Aivars Miška, Aldis Pinkens, Inga Ralle, Diāna Siliņa, Smaida Šnikvalde.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos snieguši amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervēja-mais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 400 eks. **Internetā:** www.dundaga.lv/avize